

28.06.2017

Taula rodona organitzada per la Federació d'Organitzacions per la Llengua Catalana (FOLC) i que va tenir lloc al Col·legi de Periodistes de Catalunya el 25 de maig del 2017.

Hi van intervenir:

Brauli Duarte i Llinares, conseller del Consell de Govern de la CCMA del Principat de Catalunya.

Rafael Xambó, professor de Sociologia i conseller de la CVMC del País Valencià.

Andreu Manresa, director general de radio televisió pública IB3 de les Illes Balears.

Josep Puigbert, director de la Casa de la Generalitat a Perpinyà de Catalunya Nord.

Josep Gifreu, periodista, professor emèrit de la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona, presentà el Consell Audiovisual de l'espai de comunicació en català, que va moderar la taula, i

M. Antònia Font,

presidenta de la FOLC, que va presentar l'acte.

Maria Antònia Font, Presidenta de la FOLC, va presentar la taula rodona donant la benvinguda als ponents i a tots els presents i en especial a la Presidenta del Parlament de Catalunya, Sra. Carme Forcadell, a les directores de Política Lingüística de Catalunya i de les Illes Balears, Sra. Ester Franquesa i Sra. Marta Fuxà, als diputats i als regidors dels ajuntaments i als representants de les entitats o institucions com la Societat Catalana de Comunicació o el Consell Audiovisual de Catalunya, a les entitats que treballen per la llengua com els Amics de la Bressola, Òmnium Cultural, Associació Llengua Nacional, Enllaçats per la Llengua, Escola Valenciana, Assemblea Nacional Catalana, sindicats com la IAC (Intersindical Alternativa de Catalunya), USTEC, gent de la Judicatura com Agustí Carles...

A continuació va presentar la FOLC, els seus objectius i l'objectiu de la Taula rodona, que per a la FOLC és saber on som a cada part del territori i què necessitem.

Va afegir que la FOLC volia que s'aconseguís i es consolidés un espai de comunicació en català i que la legislació internacional ens feia costat, perquè la Carta Europea de les Llengües Regionals i Minoritàries ho preveu, la Llei de Normalització Lingüística de les Illes Balears també preveu la reciprocitat i que volíem escoltar avui els professionals de la comunicació i també hi ha els representants polítics per a saber què poden fer.

A continuació va recordar altres accions que s'havien fet per aconseguir la reciprocitat com són les campanyes d'Acció Cultural del País Valencià: Televisió sense fronteres; la de la Intersindical valenciana, IAC, STEI; la campanya d'Enllaçats per la Llengua,...

I finalment va afegir que el país necessitava que ens deixondíssim i que per això havíem organitzat aquest acte i també perquè volíem demanar el compromís ferm de les persones presents a l'acte amb la finalitat de **convocar una reunió en un termini de sis mesos dels professionals de la comunicació i dels responsables polítics per fer possible la reciprocitat plena i el Consell de l'Espai de Comunicació en català.**

A continuació va presentar breument Josep Gifreu,

Josep Gifreu va actuar de moderador de la Taula rodona. En la seva intervenció, després de les salutacions de rigor, va comentar breument el perquè de la Taula rodona, de la reciprocitat televisiva plena que es reclama i de la reivindicació d'un Consell audiovisual en català.

Va començar explicant que hi havia hagut un primer conveni de reciprocitat entre TV3 i IB3 acordat el 2009 entre el Govern de la Generalitat, representat pel Conseller de Cultura Joan Manuel Tresserras i el Govern Balear, representat pel Conseller de Presidència, Antoni Martorell. El conveni es rescindí en l'etapa del govern Bauzà, i s'ha reprès amb el nou govern a partir del mes d'abril del 2016.

Gifreu continuà fent una breu exposició històrica:

Les eleccions autonòmiques de maig del 2015 varen propiciar governs de progrés i favorables a la normalització de la llengua a València i a Palma. Des de Mallorca, el moviment Enllaçats per la llengua llança l'octubre del 2015 el Manifest «Per un espai de comunicació en català» que propugna d'entrada la reciprocitat de tots els canals de ràdio i televisió en la nostra llengua. S'hi adhereixen un total de 115 entitats de tot l'àmbit lingüístic i, en una Jornada a Mallorca organitzada per l'STEl s'acorda reclamar, a més de la reciprocitat, la constitució d'un Consell de l'espai de comunicació en català per a potenciar processos de coordinació i cooperació entre els diferents governs i els diferents mitjans.

El juliol del 2016 les Corts Valencianes aproven la Llei de la creació de la Corporació valenciana de comunicació, que lentament es comença a desplegar amb la designació del Consell Rector, presidit per Enrique Soriano i, més recentment, de la Directora General Empar Marco, corresponsal durant anys de TV3.

El juliol del 2013, el president de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, Brauli Duart, va proposar la creació d'un Consorci entre els mitjans autonòmics catalans, valencians i balears per oferir serveis comuns. El Parlament de Catalunya aprova l'1 de desembre de 2016 una moció sobre l'espai català de comunicació audiovisual presentada pel Grup parlamentari de la CUP, i amb 93 vots a favor (Junts pel Sí, PSC, CSQP, CUP) i 31 en contra (C's, PP). Entre altres coses, la moció insta el Govern de la Generalitat a «desenvolupar un projecte de l'espai de comunicació audiovisual en català per tal de poder-lo plantejar a la resta de governs dels territoris dels Països Catalans».

Recentment la reciprocitat ha fet un pas més. Per primera vegada TV3 i IB3 acorden produir un programa d'entreteniment comú «No perdís el compàs».

A València el passat 19 de maig va tenir lloc una Jornada per a debatre sobre el valencià de la futura radiotelevisió valenciana i més en general sobre els models lingüístics de la comunicació audiovisual, organitzada entre altres, pel Departament de Filologia de la Universitat de València i l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, en la qual van participar Rafel Xambó i jo mateix, en part.

Avui, gràcies a la iniciativa i tenacitat de la FOLC, i de la seva presidenta especialment, reunim en aquesta Taula rodona representants qualificats d'aquest conjunt de línies i voluntats de convergència i d'intercomunicació a través dels mitjans públics, de moment, entre territoris i ciutadans de l'espai del català.

A continuació, Josep Gifreu va presentar breument els ponents i la presidenta de la FOLC. Després de les presentacions, van començar les intervencions dels ponents:

Brauli Duart exposà essencialment el següent:

On som? Crec que som en el moment adequat i en el lloc que pot fer possible el que durant més de trenta anys molts hem esperat i per al qual molts han estat treballant. Per primera vegada en tot aquest període hi ha una realitat política en tots els territoris que compartim llengua, història i cultura, que fa possible aquesta entesa que ha estat absolutament impossible des de la recuperació de la democràcia. No ha estat fàcil, però ho tenim i, per tant, ara hem d'aprofitar l'oportunitat. Som, per tant, en el moment històric que ha de fer possible una entesa entre tots els governs i tots els territoris, i, per tant, entre els nostres pobles.

Cap a on hem d'anar, o què volem? Crec que hem de ser molt ambiciosos i aprofitar aquesta oportunitat. La convocatòria parlava de la reciprocitat plena i, per suposat, ha de ser el primer pas. Però crec que no n'hem de tenir prou amb la reciprocitat plena sinó que hem d'arribar a acords que facin possible la creació d'un consorci entre la Corporació Catalana de mitjans audiovisuals, la Corporació Valenciana de mitjans de comunicació i IB3, que ens permeti col·laborar al màxim nivell: compartir tot allò que considerem que podem compartir, des de la producció de continguts audiovisuals, fins a – si es considera oportú – les xarxes de corresponsals, passant pels mitjans tècnics, passant per totes les experiències que cadascuna de les tres corporacions té.

Això ho hem de fer a partir del màxim acord entre tots els governs. Crec que aquesta vegada hem de ser molt prudents a l'hora de fer les passes, però molt fermes.

I, posats a voler més coses aprofite l'oportunitat que em dona la FOLC per fer la proposta de la creació d'un canal de televisió compartit entre IB3, la Corporació Valenciana de Mitjans de Comunicació i la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, un canal per Internet, de manera que des de tots els territoris es poguessin escoltar les parles diverses de la nostra llengua.

Això s'ha de fer a partir del màxim consens. Hem de ser molt respectuosos tots els responsables dels tres territoris – llàstima que de moment Catalunya Nord no ens pugui acompanyar en aquesta fase (vull subratllar «de moment») - i hem de tenir molta cura perquè hem de ser molt conscients que no sempre ho hem fet bé. La manera en què ens hem interrelacionat durant els últims quaranta anys, no sempre ha estat encertada. Ha de quedar clar per a tothom que aquest acord és un acord entre parts iguals, que volen el mateix, que treballen per al mateix, que volen garantir que els acords siguin per molts anys i que no depenguin dels canvis polítics que es puguin produir en cap dels territoris. Per part de la Corporació Catalana de mitjans audiovisuals volem anar d'entrada cap a aquestes tres fases que he plantejat des del màxim acord amb els valencians, els illencs i els catalans del Principat.

Rafel Xambó exposà essencialment el següent:

Estic completament d'acord amb el que acaba de plantejar Brauli, i afegiria que ja que ell ha fet la part optimista, a mi em toca una mica posar-hi la part pessimista de l'assumpte.

Voldria que quedara molt clar des del primer moment que ja m'agradaria a mi que les coses foren d'una altra manera, ja m'agradaria a mi que poguérem tenir un altre multiplex i que per eixe multiplex pogueren anar totes les nostres televisions i les poguérem veure en tot el domini lingüístic. Ja sabem qui té la clau; la clau la té l'Estat. L'Estat no només no ens donarà un altre multiplex, sinó que fins i tot intentarà traure'ns alguna cosa de les que ja tenim amb l'excusa aquella del dividend digital i que és necessari per a la telefonia mòbil, etc.

Eixe és un obstacle formidable. L'Estat té la titularitat de l'espai radioelèctric i això ens ho posa molt difícil. Això no vol dir que no hi haja altres vies, òbviament la via Internet és molt interessant i l'hem d'aprofitar tant com pugam, però la via Internet també té les seues limitacions, té encara un públic insuficient, no arriba al conjunt de la ciutadania i tot i que el públic més dinàmic, més actiu està en Internet, hem de buscar altres fórmules i aquí crec que la fórmula de la cooperació de les diferents televisions, mentre no pugam rebre les emissions de cadascuna de les televisions en el conjunt del territori, pot ser la més fructífera i la més interessant.

No crec que les circumstàncies al País Valencià donen encara per a poder fer un programa conjunt com el que heu encetat IB3 i TV3. Potser en un parell d'anys de funcionament de la Corporació es podria plantejar alguna cosa d'aquestes característiques, però sí que hi ha altres coses que se poden fer, pràcticament a partir del moment que comencem a emetre i que tenen

a vore amb el fet de compartir.

L'altre dia, precisament en la Jornada amb l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL) i el Departament de català de les universitats ho plantejava: crec que el fet que TV3 haja tingut èxit en determinades sèries de ficció, com «Polseres vermelles» o «Nit i Dia» o «Merlí», vol dir que sèries com aquestes podrien ser productes molt interessants per a poder emetre per la nostra televisió en el moment que la posem en marxa sense cap alteració, sense haver de fer cap operació de canviar la llengua de res. Tingau en compte, per exemple, que «Merlí» en l'emissió de TV3 tenia aproximadament uns 100.000 joves que la seguien per Internet. Això vol dir que sí que tenim un coixí social per a rebre bé eixes emissions que acostumen, familiaritzen a escoltar altres accents del català i acaben de conjurar i exorcitzar els dimonis de l'anticatalanisme, del secessionisme lingüístic.

Precisament, ara que dic això, també crec que hem de ser molt prudents i quan dic molt prudents m'estic referint al següent (faré un símil mèdic perquè se m'entenga): l'anticatalanisme està en coma i depèn molt de com actuem nosaltres perquè la bèstia es desperte. Però també és cert que si no actuem amb prudència i provoquem d'alguna manera que exciten els ànims, podem trobar-nos amb reaccions d'un sector fàcilment susceptible per l'autoodi o l'enveja, que els nostres sociolingüistes ja fa molts anys que han estudiat.

A més de l'emissió de sèries com les comentades, també hi ha altres vies de col·laboració com l'intercanvi de notícies, etc. L'element principal perquè podem avançar en la col·laboració és que nosaltres comencem a emetre, i a partir d'aquí podrem vore què és el que podem fer, sabent que l'Estat no ens donarà un multiplex i, per tant, haurèm de posar-hi molta imaginació per a trobar les vies per a poder-ho fer. En eixe sentit, tot el que es puga avançar en internet, tot el que es puga col·laborar, compartir corresponsals, etc. pot ser molt interessant.

Ara bé, quines són les coses que realment em preocupen? Quan Maria Antònia ens ha enviat la demanda de «On som ara?», en el cas del País Valencià la resposta és: «Això m'agradaria saber a mi». Sabeu que va ser molt cruel i molt dolorós el tancament de RTVV, la manera com ho va fer el PP, però a més el PP ens va deixar un territori minat. En estos moments tenim un problema tecnològic gravíssim. Les instal·lacions de l'antiga RTVV han estat sistemàticament boicotejades, violentades, assaltades, etc. fins i tot arrancaren els discos durs dels ordinadors.

De tal manera, que ens trobem amb un equipament molt difícil d'aprofitar i després tenim els mecanismes de garantia i de seguretat que ara aplica el nostre govern amb bon criteri, que vol

dir que cada vegada que ens hem de gastar més d'un milió d'euros hem de preveure que ens el podem gastar d'ací a vuit mesos. Després hem d'aprovar una relació de llocs de treball, que està pendent d'aprovació, d'aprovar una plantilla, s'ha de traure tot això a unes bosses de treball, s'han de fer els processos de selecció, etc.

Tot això està alentint moltíssim la posada en marxa.

Fa uns mesos, tots els membres del Consell Rector férem tots els càlculs i arribàrem a la conclusió que amb garanties podríem emetre a finals d'any. L'altre dia tinguérem una reunió amb l'enginyer de telecomunicacions que, per fi, ja tenim en la casa, i arribàrem a la conclusió que començarem l'any que ve, ja vorem quan.

Andreu Manresa exposà essencialment el següent:

Som en un acte que és obvi que s'hauria d'haver fet fa trenta anys.

Jo vinc a parlar d'una normalitat, d'un positivisme real. Accepta ironia crítica, dura i realista del senyor Xambó aquí. La lògica de les coses no té barreres. Hi ha 70 canals a una de ses plataformes espanyoles i més de 200 ofertes a Netflix i ses plataformes que té TV3. IB3 té milers de programes al seu abast i la Corporació de Mitjans audiovisuals del País Valencià farà una plataforma A PUNT (A.) que podrà competir immediatament abans de tenir les antenes, que el govern estatal escapçarà perquè voldrà vendre part de la freqüència per a fer negoci amb els 5G i 4G per als servidors telefònics.

A partir d'aquí és evident que el futur serà sempre molt millor que fa trenta o cinquanta anys. Ahir va venir un delegat de l'IEC a proposar que li posem a l'abast informatius d'IB3 TV perquè s'està fent un Atles oral de la llengua catalana. Serà una feina de vint anys.

Fa quinze mesos vaig entrar de Director General i em van fer una advertència de legalitat de si signàvem la reemissió dels canals 33 i 3/24. No hi va haver cap problema ni cap escàndol. Hi ha hagut algun problema de percepció de qualitat, que hem esmenat donant més banda als multiplex en els dos canals que havien entrat de bell nou i que ara estan en igualtat de

condicions. Al mateix temps, IB3 global se veu des de Perpinyà fins a l'Ebre perquè més avall no tenim repetidors. Al mateix temps rebem per Internet comunicacions d'arreu del món de gent que veu sobretot festes populars com Sant Joan de Ciutadella, ses festes de Sóller, moros i cristians de Pollença.

Jo crec que en un moment d'alta fragmentació, de pressupostos en decreixement, de competència brutal de ses grans majors espanyoles Tele 5 i Antena 3 que dominen el 90% del mercat publicitari amb un 60% de la seva audiència comercial, ses televisions públiques estan pugnament per la seva subsistència amb benestar i amb futur i s'han de cercar sa vida amb majors pressuposts, en evitar que l'estat els escapci el percentatge de l'IVA per considerar que tenim una doble via de finançament o una doble activitat comercial i de patrocini institucional que ens escapçaria un 20% del pressupost... drama que ens amenaça i ens fa mantenir una pugna amb el ministeri d'hisenda. I també tenim pugna amb les multinacionals de la comunicació que es mengen tota la *tortada* de la publicitat.

Amb ses televisions privades, ses plataformes internacionals que he esmentat, sa TV per satèl·lit i cable, en definitiva Internet, nosaltres hem de sumar esforços per fer «mata de jonc».

Cadascú a ca seva, cadascú organitzat amb els interessos comuns que són els interessos culturals i lingüístics. Sobretot continguts culturals que estan amenaçats per s'hegemonia de cultures globals. Intentar també que es mercat no sigui simplement es territori de llengua catalana, sinó que sigui el món. Productes nadius dits en llengua pròpia i que se puguin veure, traduir, exportar arreu del món. Música, literatura, temes de medi ambient, documentals, ficció, nous talents, crear una nova xarxa de creadors culturals audiovisuals o culturals clàssics de belles arts.

Nosaltres, per exemple, hem coproduït amb l'empresa Mediapro un documental sobre Miquel Barceló de la seva exposició a la Biblioteca nacional de París, en què va pintar un vitrall dedicat a Ramon Llull i de la qual Manuel Hueriga n'ha fet una pel·lícula. Ahir mateix va venir una productora amb un projecte de fer una sèrie sobre una novel·la de Maria Antònia Oliver. També tenim el programa familiar per a diumenge al vespre «No perdís el compàs» presentat per en Corbacho (de l'Hospitalet) na Victòria Maldí (de Lluçmajor), parlen català, parlen, s'entenen i es diverteixen. Ni en 35 anys de TV3 ni en 12 anys d'IB3 mai no havia ocorregut que es fes un programa conjunt.

S'ha de ser ambiciós i valent. Es món és el nostre públic potencial. Tenir una plataforma global,

que es podria dir «Bon Dia» vinculada a les TV, ràdios o productores públiques, aquí hi serem. El tema del Consell audiovisual és una cosa que vindrà per sa via dels fets.

Josep Puigbert exposà essencialment el següent:

Malauradament jo vinc d'un territori on dic «bon dia» i em diuen «bon jour», almenys sis dies de set a la setmana. El meu paper a la taula serà diferent als altres tres ponents perquè ells estan a l'interior dels mitjans audiovisuals públics dels diferents territoris de parla catalana i jo simplement estic al capdavant de la representació de la Generalitat de Catalunya a la Catalunya Nord.

Jo parlaré de percepció del que voldríem però no conec tant la jurisprudència o la part tècnica com coneixen ells. Aquí hi ha dues percepcions:

La primera: Els mitjans públics en català són fonamentals a la Catalunya Nord per a la pervivència del català.

La segona: La Unió Europea va superar moltes fronteres, la més important haver creat un mercat comú, haver creat una moneda comuna i sobretot el tractat de Schengen que permet la lliure circulació de les persones, però curiosament s'han creat noves fronteres els últims anys. Una és la tecnològica, la de les comunicacions. Una altra podria ser la frontera dels serveis.

Per exemple:

No pot ser que una carta de la Jonquera al Pertús tardi tres setmanes, quan hi ha tres km de distància.

No pot ser que cartes de Barcelona a la Generalitat de Perpinyà vagin a Holanda i tardin un mes i mig.

No pot ser que en un foc a la Catalunya Nord que no és transfronterer, els bombers catalans del Principat hagin d'estar set hores retinguts a la frontera perquè ha d'arribar una autorització de París perquè puguin entrar.

Aquestes són les fronteres que la Unió Europea no ha sabut o no ha pogut resoldre en aquests darrers anys.

Sobre el tema dels mitjans de comunicació, on som?

En el cas de la Catalunya Nord som lluny. I no geogràficament perquè som a una hora i mitja de Barcelona. Però som lluny perquè darrerament el català té una força minoritària. Allò que abans deia en Brauli Duart, que ara el Principat té governs amics als altres territoris de parla catalana, a l'Estat francès ho desconexim.

El que sí que és cert és que si volem que la Catalunya Nord continuï essent un territori de parla catalana i sumi catalanoparlants hem de fer que els mitjans catalans d'aquí arribin, arribin bé i tinguin més força a la Catalunya Nord.

Algunes dades per a veure quina és la situació de la Catalunya Nord:

El departament dels Pirineus Orientals té 457.000 habitants. Donaré algunes xifres sobre el català a la Catalunya Nord a partir d'un estudi de la Direcció General de Política Lingüística amb la col·laboració del Consell Departamental dels Pirineus Orientals i la Universitat de Perpinyà. Es va fer fa dos anys i es va presentar l'any passat.

El 61% de la població de més de 15 anys a la Catalunya Nord declara entendre el català, el 35% el sap parlar, el 39% el sap llegir i el 14% el sap escriure. De tota manera, el nivell d'ús habitual és molt baix, només el 5% de la població (21.000 persones). Aquesta xifra és una mica més alta que la manifestada en l'estudi del 2004, onze anys abans.

Això vol dir que l'aprenentatge del català ha crescut, perquè tot i que s'han retallat les hores de català a les escoles públiques, hi ha les escoles de La Bressola, que cada any escolar té un miler d'alumnes i amb llistes d'espera. Per tant, el coneixement del català creix, però no hi han espais per a poder parlar en català.

Una dada interessant és que el 85% de la població de la Catalunya Nord estaria d'acord que hi hagués una televisió local en català. Només el 2,25 % hi estarien totalment en desacord.

Pel que fa als mitjans ja implantats a la Catalunya Nord, exclusivament en català hi ha ràdio Arrels que recentment ha signat un conveni de col·laboració amb Catalunya Ràdio per intercanviar programes; la televisió France 3, que cada cap de setmana dedica 7 minuts de notícies en català i un diumenge al mes fa un programa en català de 25 minuts que es diu «Viure al país». També hi ha la revista infantil «Mil dimonis» per a nens de 8 a 12 anys, que fan 3.500 exemplars i que té 10.000 lectors i és el cent per cent en català. També hi ha mitjans digitals que tenen edició per a la Catalunya Nord com La clau, Vilaweb i El Punt.

Resumint, pensem que són molt importants tots els esforços que puguin fer els mitjans públics del Principat com TV3 i Catalunya Ràdio, tenint en compte l'alt grau de desconeixement que hi ha entre territoris, una situació que hem d'ajudar a superar.

Josep Gifreu obre una segona ronda per si algú vol intervenir per precisar algun aspecte de detall. Pren la paraula Brauli Duart i després van intervenint els altres ponents., intervencions que hem resumit.

Brauli Duart

Parlant del meu compatriota Rafel, jo crec que el tema d'Internet el veiem de manera diferent. Sí que és cert que no arriba a tothom, però arriba moltíssim. El divendres passat escoltava al professor Albert Sáez que en una intervenció seva al Parlament comentava que a finals d'aquest any al voltant del 50% dels consums seran via Internet. I l'hem d'utilitzar, ja que en el tema de l'espai radioelèctric, l'Estat no ens facilitarà res.

Pel que fa a la reciprocitat pròpiament dita tenim un problema seriós, però hi han fórmules tècniques, com ha exposat l'Andreu.

Per cert, i des d'un punt de vista tècnic per fer callar el PP tenim l'instrument, perquè el PP l'any 2013 va impulsar un conveni de reciprocitat que, no només el van impulsar, sinó que el van passar per les Corts Valencianes, i està aprovat per les Corts Valencianes amb el vot del Partit Popular.

I, per tant, sóc optimista. Jo he vist la voluntat política, i sé que tenim els instruments: tenim el conveni i tenim la solució tècnica al problema.

Rafel Xambó

Jo celebre eixe intercanvi de papers. Comente un test que vaig fer jo personalment. Redactàrem una proposta de mandat marc per enviar-lo a les Corts Valencianes. En eixa proposta de mandat marc vam incloure un punt en el qual es deia «procurar la cooperació amb les altres televisions del domini lingüístic...». Només una frase.

Va arribar el text a les Corts Valencianes i immediatament el Partit Popular «Això es una provocació...els catalufos...Països Catalans...» No sé per què ningú el va denunciar quan van dir això de «catalufos» per xenofòbia i racisme, perquè era el que hauríem d'haver fet. És inacceptable. El cas és que, davant d'això, jo mateix vaig aconsellar al grup parlamentari de Compromís que no feren guerra amb l'assumpte i que ho retiraren. Era un test, una prova per vore què passava.

Els problemes històricament no han vingut només de part del PP. No oblidem que qui primer va impedir la reciprocitat de TV3 al País Valencià va ser Barrionuevo, el partit socialista. Crec que les coses no han canviat massa, encara que ho sembla.

A continuació, Xambó va explicar algunes coses positives i bones, com la inversió de 15

milions d'euros de Presidència en producció audiovisual, en projectes com el de Jaume I o una minisèrie que es dirà «Parany» sobre València l'any 37, una sèrie d'espionatge feta per Rodolf Sirera (garantia de qualitat). També hem aprovat un grapat de documentals, d'animació, de sèries de ficció, etc.

Finalment va remarcar que, que ja que havien tancat TVV, havien tingut l'oportunitat de plantejar-ho ara d'una manera completament diferent. I el que plantegem no és una televisió sinó una plataforma multimèdia.

Tota la producció que es farà de la casa serà tota en valencià. I, quan es tracte de producció cinematogràfica, hem renunciat a la Warner perquè hi ha molt de cinema independent europeu, llatinoamericà, etc.

I, pel que fa a la música, ho diu la pròpia llei, més del 50% de la música ha de ser en valencià.

Brauli Duart va explicar que el president Puig es va comprometre públicament amb la reciprocitat i **Rafel Xambó** va replicar que això eren declaracions i que quan ho vegi s'ho creurà.

Andreu Manresa explica que el govern de les Illes Balears i el govern de la Comunitat Valenciana, en aquest moment, han signat un acord de col·laboració i de reciprocitat des del minut 2 de l'any 2015 i que van dir a la part valenciana que quan tinguessin el canal valencià en funcionament tindrem la reciprocitat. Insisteix en el fet que Internet és una onada de futur i que hi hem de navegar.

Josep Puigbert afegeix alguns detalls sobre la situació a la Catalunya Nord.

Aquí parlem de reciprocitat, de parlar entre els governs i consells audiovisuals,... A la Catalunya Nord TV3 es veu des de mitjans dels anys '80 i hi ha 7 repetidors repartits per tot el territori, alguns posats per ajuntaments, per consorcis, però el 2011 l'alcalde d'El Soler, que era diputat i ara senador, Francesc Calvet, va demanar que hi hagués una cobertura legal, perquè amb el tema dels repetidors semblava que amb el la TDT hi podia haver alguna il·legalitat. La

cobertura legal la va demanar ell com a representant del territori i el Consell audiovisual català ho va haver de demanar a l'ambaixada francesa de Madrid i el ministeri francès que va negociar aquest acord per a donar cobertura legal va ser el ministeri d'afers exteriors.

El temps es va acabar i no hi va poder haver col·loqui amb el públic.

Josep Gifreu, després dels agraïments, va afegir que ens trobem en una oportunitat històrica per estrènyer vincles reals entre els diferents territoris del mateix espai i poder establir uns mecanismes polítics i professionals per garantir un futur de normalitat. La normalitat per la llengua i la cultura passa avui en gran part per l'espai de comunicació a tots els nivells, amb els vells mitjans (la televisió és encara un mitjà hegemònic i, amb això, estaria molt amb el Rafel Xambó) també en el futur amb Internet normalitzat.

Per tant, podem celebrar una mica aquest moment avui de trobada més enllà d'aquestes fronteres administratives que ens han clavat a sobre i que ens han esquarterat en bona part, i esperem que aquest sigui l'inici de moltes coses que ens ha promès en Brauli.

— • —